

บทที่ 5

การคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศของไทย เปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน

เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของอนุสัญญาแล้ว อนุสัญญามีลักษณะที่จัดอยู่ในสนธิสัญญาประเภทที่ต้องตรากฎหมายอนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญา เพราะอนุสัญญากำหนดกฎเกณฑ์หลายอย่างที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายภายในของรัฐ เช่น ข้อกำหนดในเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงานและปฏิบัติงานของสถาบันในประเทศไทย ดังนั้น เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามพันธกรณีที่อนุสัญญาได้กำหนดไว้จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี พ.ศ. 2543

ในการคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศของไทยในทางปฏิบัตินั้น แต่เดิมกระทรวงการต่างประเทศจะเป็นผู้ออกใบรับรองการให้ความเห็นชอบการลงทุน (Certificate of Admission-C.A.) โดยผ่าน “คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบการลงทุนภายใต้ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่างๆ” ต่อมาได้มีประกาศเปลี่ยนชื่อคณะกรรมการใหม่

เป็น “คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบการให้ความคุ้มครองการลงทุนภายใต้ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างประเทศไทยกับประเทศต่างๆ” และเปลี่ยนชื่อใบรับรองใหม่เป็น “ใบรับรองการให้ความเห็นชอบการให้คุ้มครองการลงทุน (Certificate of Approval for Protection – C.A.P.)”¹ โดยคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่หลักๆ ดังนี้

1. กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบการให้คุ้มครองการลงทุนที่จะได้รับการรับรองให้อยู่ภายใต้ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน
2. พิจารณาให้ความเห็นชอบการให้ความคุ้มครองการลงทุน ซึ่งมีผู้ลงทุนของประเทศต่างๆ ยื่นคำขอให้พิจารณาออกใบรับรอง C.A.P.

1. ประกาศที่ กต 0704/1/2546 เรื่องการให้ความคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศภายใต้ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ประกาศ ณ วันที่ 22 ตุลาคม 2546.